

den nordiske udleveringskonvention kunne finde sted på grundlag af en nordisk arrestordre, selv om handlingen ikke er strafbar i Danmark, jf. konventionens artikel 2, stk. 3.

Artikel 10 svarer til, hvad der gælder for udlevering i henhold til en europæisk arrestordre, jf. udleveringslovens § 18 b, stk. 2, der gennemfører artikel 12 i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

Der foreslås på den baggrund i det nye kapitel 3 b om behandling af sager om udlevering til de nordiske lande indsat en bestemmelse, der svarer til udleveringslovens § 18 b, stk. 2. Adgangen til at anholde og varetægtsfængsle personer, der er omfattet af en nordisk arrestordre, vil efter den foreslåede bestemmelse således gå videre, end den gældende adgang til at anholde og varetægtsfængsle personer i nordiske udleveringssager, jf. ovenfor.

I øvrigt finder retsplejelovens regler om varetægtsfængsling tilsvarende anvendelse. Der vil således f.eks. ikke skulle ske varetægtsfængsling, hvis retten finder, at varetægtsfængslingens øjemed kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, og den pågældende samtykker i disse foranstaltninger, jf. retsplejelovens § 765.

Der henvises til forslaget til udleveringslovens § 18 h, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 7), og bemærkningerne hertil.

4.2.5. Samtykke til udlevering

Den nordiske udleveringskonvention indeholder i artikel 11 regler om, at den person, der ønskes udleveret, kan meddele samtykke til udleveringen. Uanset om der er meddelt samtykke til udlevering, skal der imidlertid som hidtil træffes afgørelse om udleveringen, idet den judicielle myndighed skal tage stilling til, om betingelserne for udlevering er opfyldt. En nordisk arrestordre behandles derfor som udgangspunkt efter de samme regler, uanset om der er meddelt samtykke til udlevering. I de tilfælde, hvor der meddeles samtykke til udlevering, gælder der imidlertid særlige frister for, hvornår afgørelsen skal træffes, jf. pkt. 4.2.7 nedenfor.

Det fremgår af den gældende nordiske udleveringslovs § 8, stk. 3, at den, der ønskes udleveret, kan meddele samtykke til udleveringen i et retsmøde.

Efter den nordiske udleveringskonventions artikel 23 og 24 kan den pågældende endvidere meddele samtykke til eventuel retsforfølgning for andre lovovertrædelser samt videreudlevering. Den gældende nordiske udleveringslov indeholder i § 6, nr. 4, litra b, og nr. 5 bestemmelser om samtykke til retsforfølgning for andre lovovertrædelser. Den nordiske udleve-

ringslov indeholder derimod ikke bestemmelser om, at den udleverede kan meddele samtykke til videreudlevering. Artikel 24 i den nordiske udleveringskonvention indebærer således i forhold til den gældende ordning en udvidelse af adgangen til at meddele samtykke til videreudlevering, jf. pkt. 4.1.6 ovenfor.

Der foreslås på den baggrund indsat en bestemmelse i det nye kapitel 3 b om behandling af sager om udlevering til de nordiske lande, hvorefter den pågældende i et retsmøde kan samtykke dels i selve udleveringen, dels i retsforfølgning og videreudlevering for andre lovovertrædelser begået før den lovovertrædelse, for hvilken den pågældende skal udleveres. Ligesom efter de gældende bestemmelser i den nordiske udleveringslovs § 8, stk. 3, skal samtykket gives i et retsmøde, og det foreslås præciseret, at retten skal vejlede den pågældende om virkningerne af samtykket. Den foreslåede bestemmelse svarer i vidt omfang til udleveringslovens § 18 c (udlevering til EU-medlemsstater).

Der henvises til forslaget til udleveringslovens § 18 j (lovforslagets § 1, nr. 7) og bemærkningerne hertil.

Efter den nordiske udleveringskonventions artikel 11, stk. 4, kan et meddelt samtykke til udlevering, herunder et samtykke til retsforfølgning for andre lovovertrædelser begået før den lovovertrædelse, for hvilken den pågældende skal udleveres, tilbagekaldes i henhold til national ret i det anmodede land. I henhold til dansk ret vil et samtykke kunne tilbagekaldes på et hvilket som helst tidspunkt, indtil udlevering er sket.

4.2.6. Afhøring af den eftersøgte

Ifølge den nordiske udleveringskonventions artikel 12 skal den eftersøgte, hvis der ikke meddeles samtykke til udleveringen, kunne afhøres af den judicielle myndighed i det anmodede land. Den nordiske udleveringslov indeholder ikke i dag udtrykkelige bestemmelser herom, men hvis den pågældende ønsker at udtale sig, afhøres vedkommende af politiet i forbindelse med undersøgelsen af, om udlevering bør finde sted, ligesom den pågældende i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige regler har lejlighed til at udtale sig i forbindelse med domstolens behandling af udleveringsansøgningen.

Justitsministeriet finder på denne baggrund, at der ikke er behov for, at der indføres udtrykkelige regler herom i udleveringsloven, og det svarer til, hvad der gælder for så vidt angår gennemførelsen af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, hvis artikel 14 svarer til den nordiske udleveringskonventions artikel 12.